

WAT MOET ER IN HET HEDEN VERANDEREN OM EEN SCENARIO TE KRIJGEN VOOR EEN WENSELIJKE TOEKOMST VOOR HET THEATER?

JF: Het zou al een immense verbetering zijn als niet iedere gesubsidieerde euro gevolgd moet worden door een ‘product(ie)’. Theaterkunstenaars zouden geld moeten krijgen om te dromen zonder de druk te voelen om al naar gelang subsidies te produceren.

FM: In de Duitssprekende landen moeten de stadstheaters manieren vinden om andere soorten van productie te incorporeren. Het ensembletheater heeft zijn voordelen, maar tegelijk verhindert het te veel mogelijkheden. De grote theaters moeten flexibeler worden op het vlak van producties, esthetiek, enzovoort maar ook op het vlak van hun architectuur. Ik ben er niet van overtuigd dat huizen met 500 of 800 zitjes tegen dan nog een optie zijn. Of toch niet als regel.

TB: Ik denk dat we snel onze definities van wat theater is/kan zijn moeten oprekken. Zolang theater zijn eigen grenzen niet oprekt, zal het minder en minder de geest van de tijd weerspiegelen. Theater zal dus, net zoals de dans dat gedaan heeft, zichzelf moeten heruitvinden. Dat daardoor theater en dans een niet te onderscheiden geheel worden, lijkt mij een positief neveneffect.

KIJKEND NAAR HET THEATER VAN NU, WAT DENK JE DAN DAT DE MEEST WAARSCHIJNLIJKE ONTWIKKELING ZAL ZIJN BINNEN VIJFTIG JAAR?

JF: Er zal meer aandacht zijn voor onderzoek naar het model van de ‘engel’ (het spirituele lichaam). Het griezelige daaraan is dat de acteur dan ook seksloos zou worden.

KEN JE IEMAND DIE NU AAN DE TOEKOMST VAN HET THEATER WERKT (LEG UIT WAAROM)?

JF: Lees mijn teksten/manifesten *Je suis Sang* en *History of Tears*.

WAT ZIE JE ALS DE WILDCARD VOOR DE TOEKOMST (EEN EVENEMENT MET LAGE WAARSCHIJNLIJKHEID EN HOGE IMPACT)?

JF: De hersenen zijn de *wildcard* voor de toekomst: het is dan ook het meest sexy deel van het lichaam.

WIE ZAL ER OVER VIJFTIG JAAR NAAR HET theater gaan?

TB: Dat hangt allemaal af van hoe het theater zich ontwikkelt. Maar als theater zijn eigen grenzen durft te verbreden, denk ik dat de jongeren van vandaag en de jongeren van morgen tot het publiek gerekend kunnen worden. En op het moment dat het theater zijn technologische ontwikkeling heeft afgerond en men terugkeert naar de klassieke vormen zoals boven beschreven, zal dit een nieuw elan brengen in wat ik voordien het elitaire theater heb genoemd, het theater dat niet commercieel is en zich richt op de individuele ervaring.

WIE ZAL HET MAKEN?

JF: Het essentiële theater zal gemaakt worden door krijgers van schoonheid, of degenen die de kwetsbaarheid van de schoonheid en de mensheid zullen verdedigen.

WIE ZAL ERVOOR BETALEN?

TB: Meer dan ooit tevoren: de toeschouwer.

JF: Ik vind het jammer om te zeggen dat het echt essentiële theater betaald zal worden door de extreem rijken. Of laten we anders hopen dat de overheid haar subsidies met 400% zal verhogen.

ZULLEN ER NOG THEATERGEBOUWEN ZIJN? INDIEN JA, HOE ZULLEN DIE ERUIT ZIEN?

FM: Jazeker. Maar hopelijk zijn die dan wel kleiner en flexibeler.

TB: De theaterhuizen die er nu zijn, zullen er dan nog zijn. De meeste daarvan zullen evenwel hetzelfde lot ondergaan als wat de meeste kerken vandaag overkomt. Ze staan leeg, zijn vervallen, of worden commercieel uitgebaat voor doeleinden die niet stroken met de initiële plannen. Veel nood aan nieuwe theaterhuizen zal er niet zijn. Er is vooral nood aan nieuwe technologie om de technologie te beheersen.

JF: Ik heb tekeningen, technische plannen, schaal- en conceptmodellen van een theatergebouw van de toekomst waarvan ik droom. De vorm is gebaseerd op een partje smeerkaas en het principe van het derde oog. Het is een interactie tussen sculptuur en architectuur die kan leiden tot een andere relatie tussen de theaterbezoeker, het individu en het theater – fabriek, maatschappij. Een openlucht sculptuur als een toevluchtsoord voor ideeën over theater.

